

ВАСИЛ ЦОНЕВ
МЕДИЦИНСКА ГРЕШКА

chitanka.info

Медицината напредва. Достатъчно е да се хвърли само един поглед върху изданието на БТА „Наука и техника“, за да се разбере това.

И все пак се получават конфузни медицински грешки. И то такива, които могат да сложат крак на нашите литературни традиции.

Не мислете, че измислям. Или че преувеличавам. Заключениеята ми се базират на факти.

Младият сатирик Янаки се разболя. Медицинският колегиум бе категоричен — рак.

Новината обходи столичните аперитиви. Над масите надвисна печал. Сервитьорките клатеха глави и споделяха спомени.

— Никога няма да го забравя — казваше Цеца от „Славянка“, — още от вратата разперваше ръце и викаше: „Един малък «Плиска».“

— Да, той обичаше „Плиска“ — съгласяваше се Тинчето от „Бамбука“, — имаше някакво влечение към това питие.

— Добър клиент — съгласяваха се и останалите, — не само пиеше. И черпеше.

Както за умрелите, така и за него започнала да се говорят само хубави работи. Дори се изказаха, че бил красив. Дотам се стигна.

Новината навлезе и в литературните среди. Забрави се златното правило: „За жив сатирик или лошо, или нищо“. И тук заговориха хубави неща.

— Добър сатирик — каза някой, — и пишеше често.

— Смело момче — добави друг, — ако не беше това пиене...

— Той беше сатирикът на нашето време — каза трети.

И никой не оспори това твърдение. Човекът си отива. Защо да не се кажат няколко хубави думи?

Ако се бяха спрели само на думите, нищо. Казана дума дупка не прави. Но някои призоваха и към дела.

— Стига са ни обвинявали в лошо отношение към сатирата — надигнаха се гласове, — да го изберем в съюза.

И го избраха в Съюза на писателите по спешност. И понеже нещата стават по инерция, дори го кооптираха за член на управителния съвет. И му отпуснаха пожизнена пенсия. И заваляха една след друга положителни рецензии.

„Както Алеко, така и той“ — започваше една рецензия.

„Смело можем да кажем, че след Кирков той е най-...“ — започваше друга.

„Неговото литературно наследство трябва сериозно да се проучи“ — добавяше трети.

Заговори се дори за паметник. Ще умре човечецът, хубаво е и едно паметниче. Да не разправят после, че не уважаваме сатириците.

Събирането на средства за паметник беше в ход, когато сатирикът най-неочаквано се появи в столичните аперитиви. Две сервитьорки изпуснаха подносите и една припадна.

— Медицинска грешка — обясни сатирикът, — не съм бил болен от рак. Язва било...

Не искам да разправам какво стана в литературните среди.

Въпросът ми е за медицината.

Кога най-сетне нашите лекари ще се научат да работят като хората? Не трябва ли колегиумът на Министерството на народното здраве да излезе с обяснение? И какво в края на краищата мисли другарят министър? И не трябва ли да бъде задължен той лично да оправи хаоса, който настъпи след случая с Янаки в нашата литература?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.